

BIBLIOTECA
CA
DT

1794

VINEA CARMELI

Portant veu
de les Joventuts Escolars Carmelitanes
del Comissariat de Catalunya

ANY II

NOVEMBRE DESEMBRE

NÚM. 12

N. 17929

Cap el Cementiri

*Mireu com via al cementiri avança
la gent, callada, el front tot pensatiu...
Quan hom a la ciutat dels morts s'atansa,
d'un pensament prègon es sent captiu.*

*Ja és cap el tard. Darrera les muntanyes
l'esguard el sol fa estona que ha escondit;
els xiprers adoptant formes estranyes
es fan grans mentre va avançant la nit.*

*Les llums arreu del cementiri enceses
el fan d'un caire tot misteriós;
i apar que diguin a les gens corpreses!
no turbeu dels que dormen el repòs.*

*En l'avenir tot a pensar convida
i mentre del món el gaudi s'esvaeix;
davant l'incertitud de l'altra vida
un hom sens adonar-se'n s'estremeix*

*I alienat davant la sepultura,
i en el silenci, es sent la lleu remor
del xiu-xiueig d'una preguera, pura,
que en la voca de tots troba ressò.*

*Dels llavis de la mare fervorosa,
ix, mentre plora al fill que més amà,
pel seu espós, plorant prega l'esposa,
prega el germà al record del seu germà.*

*Tothom al cel eixeca ses pregueres. . .
I enmig d'aquella eterna quietud
al recordar de ses edats primeres
la fe sent que reneix, el descregut.*

Fra Pau M.ª Casadevall

Crec... en la Comunió dels Sants

Per la comunió dels Sants, creiem que tots els membres de l'Església per la llur íntima unió amb Crist, participen dels mateixos bens espirituals: meritoris, propiciatoris i satisfactoris. Posant per fonament d'aquesta comunicació, la unitat de l'Església en el cel triumfant en el Purgatori pacient en la terra militant.

La comunió dels Sants és, com la síntesi de tots els principals dogmes de la nostra fe. Perquè per a formar aquesta comunió ha hagut de concórrer tota la Trinitat Beatíssima; puig Déu, en quant és Ú en essència i Tri en persones és la causa exemplar d'aquesta comunicació *Ut sint unum sicut e nos unum sumus* (Joa. XII - 32). El Fill en quan és Déu i home, és la causa instrumental, principal i meriòria; els sagraments, per ell instituits, són la causa instrumental secundària; la seva gràcia, que ens fa participants de la divina naturalesa és la causa formal; i la causa final, és la glòria celestial on serà la perfecta i eterna comunió, mística i real, dels Sants amb tota la Trinitat Santíssima.

Mes cal preguntar, d'on ve aquesta admirable comunicació, de bens espirituals que existeix entre tots els membres de Crist? Tots els mitjants que emprà Jesucrist per a salvar-nos foren materials, per a millor acomodar-nos a la nostra humana naturalesa, i així poguéssim copsar-ne més el significat de tot el que feia el Fill de Déu per a la nostra gratuïta justificació; doncs també aquest meravellós dogma de la comunió dels Sants, que fa més intensa i perfecta la nostra justificació i glorificació, havia d'ésser vinculat a un mitjà natural. La caritat perfecta és la que vivifica a aquest dogma, mes la caritat veritable no existeix en nosaltres, sinó per la gràcia que ens justifica. I aquesta gràcia no ens ve sinó per un mitjà natural, amb virtut sobrenatural, pels sacraments. Pels sacraments doncs existeix aquesta admirable comunió de tots els membres de l'Església.

Però encara resta esbrinar quin dels set sacraments ens dona aquesta comunió.

Tots sabem que la caritat és amor i l'amor engendra amistat i l'amistat sòlida, veritable i espiritual per la seva naturalesa, tendeix a unir-se amb el seu amat, no solament amb lligams afectius, sinó en quant possible, amb lligams efectius. Ara bé el Diví Mestre publicà oficialment, diríem, el precepte de la caritat, aquell *Mandatum Novum*, immediatament després de la institució del sacrament de l'amor, la Sagrada Eucaristia, com a efecte primari i principal de la mateixa.

Doncs si la caritat ens ve de la Eucaristia, i per altra banda, la caritat és el fonament del misteri de la comunió dels Sants, el sacrament de l' Eucaristia serà la causa de la nostra comunió amb tots els altres membres de la Església. I es compren molt bé; perquè en quasi totes les pàgines del N. T es diu que Jesús instituí una societat no externa, sinó interna, espiritual mística de la qual Jesús n'és el cap i tots nosaltres som els membres; i per aquesta societat circula una mateixa saba, una mateixa vida, de tal manera que el que estigui unit amb el cap tindrà vida, i el que d'ell estigui segregat no tindrà vida, i aquesta vida se'ns dóna en la Sagrada Eucaristia: puix nosaltres per aquest sacrament ens unim amb Jesús amb un lligam real, íntim i transformatiu de manera que formem amb ell *unum vivens et quoddam membrum ejus*, aixó és ens fem *concorporei et consanguinei Christi* com diu S. Ciril Jerusolemità car essent la carn de Jesús veritable menja i la sang veritable bevenda (Joan VI 57) i essent el menjar i beure una cosa que es transforma en aquell que menja i beu, de tal faisó que arriba a ésser un *Quid unum* amb nosaltres, o millor dit, nosaltres arribem a ésser un *Quid unum* amb Ell com diu S. Agustí: *nec tu me in te mutabis ... sed tu mutaberis in me*.

Ara bé, Jesús després de la Ressurrecció, vivia com diu S. Pau *In spi*

ritum vivificantem (1ª Cor. XV - 45) això és, en principi vital.

Doncs manant que mengem de la seva carn, també ens comunica de la seva vida vivificadora, puix així com el primer Adam, va rebre una vida corporal que comunica a tots els seus descendens, així el segon Adam, Jesús, rebé la plenitud de l'Esperit Sant, per la que comunica a tots els seus escollits una mateixa vida, gloriosa i immortal. Doncs si vivim d'una mateixa vida, tots formem un sol cos orgànic, del qual el cap n'és Crist, nosaltres els membres; som, en fi, *Concorporei et consanguinei*. I heus ací la unitat de fe i la unitat de vida que existeix entre els justos de la terra, i que finalment es perfeccionarà amb la unitat de glòria allà en el cel.

Doncs per mitjà de la Sagrada Eucaristia, és com existeix en nosaltres la veritable comunió dels Sants això és, la veritable comunicació o participació de tots els bens espirituals impetratoris, propiciatoris i satisfactoris de tots i cada un dels que formen part d'aquesta comunió santa; perquè per ella ens comuniquem directament amb el nostre cap, Crist, el qual igualment la repateix a cada un dels membres, segons la necessitat llur; i així una sola caritat un sol amor, un sol cor, Jesús i els fidels, el cap i els membres, Déu i el proïsme, i per això diu S. Pau: *sic autem peccantes in fratres ... in Christum peccatis* (1ª Cor. VIII-12) si algú pecca contra el seu germà pecca contra Crist; per la raó que si algú damnifica algun dels membres del cos, tot el cos s'en ressenteix, així damnificant un membre d'aquet cos místic damnifica també el cap que és el primer i principal membre de tot el cos.

Gran, immens i admirable és el do nostre de poder rebre el Sagrament dels sagraments, la Sagrada Eucaristia, puix que per ella ens comuniquem amb tota l'església militant, pacient i triuñfant i àdhuc amb la mateixa Trinitat Augustíssima, i d'aquí l'admirable i per a molts no comprés i menys viscut misteri de la comunió dels Sants. S'enganyen els protestans en afirmar que la comunió dels Sants fomenta una espiritual ociositat; al contrari creix la nostra activitat en pensar que els Sants del cel ens ajuden, que les ànimes del purgatori necessiten de les oracions i suffragis, ensems que intercedeixen per nosaltres, i que els nostres germans que viuen encara en aquesta terra també ens ajuden en llurs precis i exemples, ensems que devem ajudar-los. I principalment amb nostre cap Crist que està davant el Pare continuament *ad interpellandum pro nobis* (I Cor. VII-22) donant així una veritable eficàcia a les nostres oracions; i tot això repeteixo, ens ve per la Sagrada Eucaristia, així podem acabar amb S. Agustí o sagrament de pietat o signe d'unitat, o vincle de caritat, qui vulgui viure, té on viure, té d'on viure, vingui a mi i tingui fe, incorporis i tindrà vida.

Fra EUFROSI M.ª RAGA

Als novicis en el dia de la seva Professió

*La poncella s'és badada,
ja ha esclatat son calze d'or;
i el bon Jesús l'ha besada
en flairar tan rica flor.*

*Que bell era aquell matt!
i per tots, que gaia festa!
tan complert vostre gaudir,
que al vostre cor res li resta.*

*Les il·lusions de la vida
ja han per vosaltres passat,
com passen en cursa ardida
els anys tots de vostra edat.*

*En hora tan venturosa
us felicito amb plaer,
ara que la vostra «Rosa»
ha esclatat en nou verger.*

*Que llarg el dia se us feia!
que llarg n'era el dia aquell!
puix el cor fet una teia,
frisava unir-se a l'Anyell.*

*Ell, de bell antuvi, us diu;
mes pètxes heu de seguir;
ànim, doncs, no defalliu,
que aneu pel millor camí.*

*Pujant el nostre calvari,
trovareu molta amargor,
mes vençut vostre adversari,
s'haurà trocat en dolçor.*

P. R. L.

Direcció per a els estudiants

feta pel R. P. Doménech de St. Albert.

(*acabament*)

La fidelitat, però, us serà en gran manera necessària i exigida quan el vostre enteniment començarà a pendre gust a les ciències; serà aleshores que caldrà redoblar els actes d'amor i animar-vos amb motius de raó il·luminada, i en el temps lliure dilatar-vos vivament en el desig que teniu d'aprendre en Déu i de no estar distrets de la seva divina presència per les imundícies criades, ja que el vostre cor no hi està pas apegat i vosaltres no estudiieu sinó per a plaure'l; aquí tindreu la més gran matèria de les vostres oracions, a la qual, a l'oració, no us sentireu gens portats; però caldrà aleshores excitar-nos coratjosament i presentar-vos davant Déu, representant-li el vostre desig, restant de genolls quan res teniu a dir, car d'aquesta manera testimoniareu l'amor que li porteu.

En resum, en aquest mateix esperit d'amor us és recomanada la pràctica de totes les virtuts, les quals més que mai, teniu ocasió de practicar. Sieu fidels a caminar davant Déu per el gran desig de plaure'l, no obrant sinó sota el guiatge d'una raó il·luminada. Sobre tot sieu fidels en vostre amor gran, ocupant-vos en actes freqüents, en ardents desigs i sospirs vers Déu per motiu de l'absència que patireu d'Ell, per aquesta ocupació contrària a la fruïció del seu amor.

Però, vosaltres deixeu Déu per Déu, i si resteu fidels, us unireu a Ell més purament que mai, estant el vostre esguard tot pur i abstret dels sentits i del nu desig; això s'anomena amor pur.

Doncs, per això que vosaltres no esteu pas tots en un mateix grau d'amor pur en vers Déu, m'ha semblat bé posar aquí quelques regles pertocants a l'interior que us podrien servir aleshores que us sentireu en ansietat d'esperit per no poder comprendre alguna cosa; torneu-vos de sopte a l'oració, dient així, amorosament: Jo no desitjo conèixer altra cosa que a Vós; si us plau que jo entengui això, descubriu-m'ho, car jo no res entenc. Altrament; quan us veureu el vostre enteniment en gran activitat, guardeu-vos de dife-

rir per aixó, o ometre alguna cosa d'obligació o de santa costum, sota el pretexte de que, si no copseu tals conceptes, després, ja se us haurant escapát. Si voleu romandre fidels a Déu en amor, abandoneu alló, i feu això que és d'obligació i de santa costum; com per exemple, guardeu la costum, de sempre que entreu a la cel·la posar-vos de genolls, encomanar-vos a Déu demanant-li que atregui a si el vostre cor a fi de mantenir-vos sempre en la seva presència. Si vosaltres teniu tals conceptes, us trovareu temptats de part del sentit d'abreujar el temps a fi d'engolfar-vos tot seguit en els llibres, però, en comptes d'alçar-vos, pel contrari, caldrà pel cim de tot, demorar encara per més llarg temps, fins i tot, a risc de perdre tals conceptes; car així palesareu a Déu nostre Senyor no estudiar sinó pel seu amor, puix que en aixó mateix vosaltres no seguïu pas l'apetit de la vostra natura.

Serà bo que en les vostres cel·les tingueu algunes belles sentències en grossos caràcters, com per exemple: *maledicta Dei oblivio; amor meus; Deum cogita;* i a més d'això, un crucifix damunt de la taula. No us poseu mai a llegir alguna cosa que tingueu a les mans, sen avants posar-vos de genolls per a oferir a Déu aquest acte.

Estimeu, sobre tot, l'oració, i el temps que tingueu vacant ocupeu-lo acuradament en tractar amb nostre Senyor del desig que teniu de pertànyer-li sempre.

No sieu d'aquells que diuen que si en fan tanta d'oració no res àpendran, car els exemples dels sants testimonien el contrari; com S. Tomàs d'Aquino, S. Bernat, S. Bonaventura, S. Vicent Ferrer, que diuen haver après més en l'oració que per l'estudi.

Ameu en gran manera d'assistir a l'ofici diví i als actes de comunitat i reguláritat, i tingueu per un signe infalible, que mentres ameu aquestes coses, que aneu bé cap a Déu, i al contrari que defalliu quan sentireu perdre aquest amor.

Dels llibres espirituals empreu els afectius, com el llibre "De imitatione Christi" i altres. Encara que calgui ésser actiu en la disputa, amb tot, serà necessari acautelar-se per a no deixar escapar les passions en perjudici de la caritat, i encara més principalment després de la discussió, caldrà tenir cura de no fer qualche cosa que ofengui la caritat.

Així com l'estudi s'oposa a la simplicitat exterior, igualment a la interior durant la conversa, que resulta tota esquerpa, per l'ús d'ironia i d'hipérboles, tot el qual és en gran manera contrari a simplicitat religiosa.

No es deu parlar de la capacitat dels germans sinó per a bé. Cal en gran manera suportar-vos els uns als altres, i preferir el bé dels germans al vostre propi bé; això es manifestarà quan hom tindrà algun llibre, el qual tots sentireu dificultats en deixar-lo.

Amen sempre d'ésser represos i advertits pel vostre superior o per qualsevol altre que sigui.

Quan no es trobi pas bona la vostra opinió, després d'haver-la sostingut tant quan raonablement es pugui, cediu modestament.

Jo voldria, caríssims germans, que servessin aquestes coses gravades en els vostres cors puix sovint se us presentaran ocasions que semblaran vingudes a propòsit, per les quals si les aprofitau, adquirireu un grau molt enlairat d'amor, i en especial, de caritat fraterna i altres virtuts.

Si tot això que s'és dit ací, us sembla de pràctica difícil, recordeu-vos de la vostra intenció, que és d'estudiar no per a saber, sinó per a amar, i que teniu el pes de l'obediència d'estudiar com a una prova de la fidelitat del vostre amor, al qual heu de parar més compte que a l'estudi; car tan si sabem com si no sabem Déu per això no serà glorificat en vosaltres i en nosaltres, sinó pel grau de caritat que tingueu. Us dic això per a que sapiguen que el fi vostre principal, en estudiar, es d'esdevenir plaents a Déu interior i exteriorment per aquest acte.

Estimeu sempre la santedad més que no pas la ciència, car ella és de més profit per a vosaltres i per a la religió, la qual no subsisteix pas pels homes doctes, sinó pels homes sants; i el que fa que les religions actualment romanguin en desordre és que hi manquen homes sants. Car de doctes arreu s'en troven

Preneu-ho tot en amor i per amor per a encaminar-vos vers Déu,

Amen.

A Maria

¡Oh privilegiada creatural,
deslliurada per gràcia de Déu,
d'aquell pecat que Adam per Eva feu
sumint en la desgràcia a la natura.

Volent Déu, remeiar tanta malura,
ens envia Jesús, únic Fill seu,
i, fer-se carn, per a morir en creu
de Vós la pren, per ésser la més pura.

Del cels i de la terra sou regina
en aquest mar, el far que ens il·lumina,
dolça Mare a qui clamen tots els cors.

Sou la font d'on ens raja tota gràcia,
i amb vostre prec que té tanta eficàcia,
intercediu pels pobres pecadors.

JOSEP JORDANA

ALUM. MARIA

BANC ESPIRITUAL

Septembre

<i>Capital</i>	<i>que</i>	<i>Tenia</i>	<i>Ingressat</i>	<i>Total</i>
Misses.....		3,878	3,159	7,037
Comunions.....		2,903	2,598	5,471
Comunions Espirituals.....		12,912	27,010	49,822
Visites al Santíssim.....		7,452	4,131	10,583
Rosaris.....		3,878	2,824	6,707
Mortificacions.....		20,637	10,323	31,060
Quarts de L. Esp.....		5,922	4,127	10,049
Altres obres bones.....		52,868	40,410	93,278

L'hivern

Ara us vaig a dir germans, el que passa en aquest món Mireu: a l'estiu, tothom al principi, el rep amb molta joia, les formiguetes, surten del cau, les papellones, van de flor en flor, a qui imiten les abelles i altres animals de l'estiu; aquí veureu una formiga amb un gra de blat més gros que ella, una papellona revolotejant de flor en flor, però també un pobre caminant, suant i fatigat pel sol; un jardí ple de flors, i de felicitat, i etc. etc.

Però després d'això comença un petit ventijol, i els arbres li ofereixen ses fulles que tira a un racó i es fan pols com aquells homes que del món desapareixen i són deixats no a un racó sinó a la tomba.

Per fi un dia de bon matí, es sent una veu que diu: aquesta nit a glaçat, ja comença a fer fret. Al cap de pocs dies es sent la mateixa veu però ja diu que està apunt de nevar i les cúpules de les muntanyes properes ja son blanques de neu. Però al cap de poc es sent que ja ha nevat. Els minyons, s'en van cap a l'escola tapats amb bufandes o abrics, amb els llibres sota el braç i en les mans, l'esmorzar com si no s'atreuissin a menjar-lo, però per fi amb les mans trémules i amoratades o a lo millor plenes de perellons rossega a qui i allà i sens adonar-s'en s'el mengeñ.

Aquell dia els vells tremolosos de fred estan al costat de la llar, els ocellets volen per aquí i per allà, cerquen de menjar, on la *DIVINA PROVIDENCIA* els porta, que és a un terrat o eixida, on hi entren per alguna o beatura, i per fi troven un xic de menjar, i així com ella no abandona als ocellets, tampoc ens abandonarà si hem portat durant la vida o almenys en la mort, si portem el S. *ESCAPULARI*.

ALBERT SÀLVIA

ADVERTIMENT

Fem avinent als nostres suscriptors que VINEA CARMELI ja està en el transcurs del segon any de la seva publicació, i per tant seria del gust de la Redacció que el més aviat possible trametessin el seu import.

LA REDACCIO.

NOTICIARI

D'OLOT

DE RETORN

El dia 3 de novembre, tinguérem l'alegria d'estretar en els nostres braços al nostre condeixeble Fra Enric M.ª Pujolràs, el qual, llicenciat ja, retorna del servei militar més enfortit en la seva vocació a la vida religiosa, que repregué amb la renovació del vots, previs els exercicis espirituals. Benvingut sia.

PROFESSIÓ SOLEMNE.— El dia 10 del mateix mes, a un quart d'onze del matí feu la seva Professió Solemne el nostre germà Fra Eufrosí M.ª Raga. La rebé, després d'una emocionant plàtica, el nostre M. R. P. Comissari, el qual arribà el dia anterior, anant-se'n al dia següent. Acte seguit de la professió es celebrà missa de comunió, en la que es cantaren bonics motets.

En el refetor, el professant, fou homenatjat pels seus dos condeixebles Fra Enric M.ª Pujolràs i Fra Pau M.ª Casadevall, l'un amb un inspirat discurs, l'altre amb una de les seves poesies «Vinea Carmeli», s'honora de poder donar l'enhorabona a un dels seus

mes entusiastes col·laboradors.

FESTA DE LA IMMACULADA. Com cada any, les donzelles d'aquesta ciutat, han homenatjat a la seva especial Patrona, Maria Immaculada, amb molt d'entusiasme.

Pel matí, a dos quarts de vuit, hi hague Missa de comunió amb plàtica que feu el P. Anastasi M.ª Dorca. Fou molt concorreguda.

Per la tarda la tradicional funció amb la Salutació Sabatina, Panegíric que feu el Rnd. Mn. Carles Vidal, Rector de les Preces, i besamans a la Mare Immaculada en son cambril. La part musical tant pel matí en la Missa de Comunió com en la funció de la tarda estigué a càrrec de la Capella Parroquial,

ENHORABONA.— La donem al nostre preat excondeixeple, P. Santiag M.ª Amores, del qual hem rebut formosos racordatoris de la seva primera Missa, cantada a Barcelona, en l'Església de S. Josep de la muntanya el dia 6 de novembre.

DE TARREGA

‡ El dia 24 de setembre fou de magna festivitat, feren la seva professió temporal que la rebé el nostre M. R. P. Bartomeu F. M.ª Xiberta, els coristes: Fra Pere M.ª Ferrer, Fra Andreu M.ª Soler, Fra Miquel M.ª Soler, Fra Joan M.ª Puigmitjà i Fra Pere-Tomàs M.ª Prat.

‡ El dia 28 començarem les classes del primer any de filosofia.

‡ La vinguda del P. Eduard M.ª Serano, el nostre professor de filosofia, fou celebrada amb un extraordinari passeig a la Universitat de Cervera

‡ Es feu el novenari d'animes en el qual predicaren el nostre R. P. Prior. Àngel M.ª Prat i el Pare Eduard.

‡ A últims d'octubre tiuguérem l'alegria de la visita del nostre estimadíssim P. Comissari, passant entre nosaltres dos dies.

Trencaclosques

SOLUCIO AL NÚMERO 11.

A la l'endevinalla:

Ma lla

Me lla

Mi lla

Mo lla

Mu lla

XARADA

*Prima prima s'empenyà
perquè fes el tres-primera
del primera-dos-tercera,
i tres-tèrcia m'hi ajudà*

GEROGLIFIC

KI LI

Poble català

ROMBE NUMÉRIC

2

Conjunció

4 3

metall

4 2 6

en el mar

1 3 6 4

en l'escala

5 4 3 2 6

aparell per a treure aigua

1 2 3 4 5 6

CIUTAT CATALANA

1 3 6 5 6

sement

3 4 2 1

color

3 2 5

riu d'Espanya

4 5

adverbi

4

interjecció